Dosar nr. 5r-385/2024
4-24011307-12-5r-29012024

**D E C I Z I E**
în numele Legii

18 aprilie 2024 mun. Chişinău

**Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)**
*în componența:*
Președintelui ședinței, judecătorul Stella Bleşceaga
Grefierului Grigorii Damaschin

*Cu participarea:*
Recurentului Radion Puiu
*în lipsa:*
Agentului constatator din cadrul
Direcției
de patrulare „Centru” al INSP a IGP Andrei Zaharco

examinând în ședința de judecată publică recursul înaintat de Puiu Radion *****, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în mun. *****, pe str. *****, î nap. *****, împotriva deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator cu seria şi nr. DCA01 351504 (4043123701906943) din 9 ianuarie 2024, emisă de către agentul constatator din cadrul Direcţiei de patrulare „Centru” al Inspectoratului Naţional de Securitate Publică a IGP, Andrei Zaharco, pe semnele contravenției prevăzute de art. 238 alin. (3) din Codul contravențional, prin care Puiu Radion a fost sancționat cu amendă în mărime de 15 unități convenționale, ce reprezintă echivalentul sumei de 750 lei şi cu aplicarea a 15 puncte de penalizare,

**c o n s t a t ă:**

1. La data de 9 ianuarie 2024, la ora 20 şi 39 min., agentul constatator din cadrul Direcției de patrulare „Centru” al Inspectoratului Naţional de Securitate Publică a IGP, Andrei Zaharco a adoptat decizia privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator, cu seria şi nr. DCA01 351504 (4043123701906943), prin care Puiu Radion a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 238 alin. (3) din Codul contravențional şi a fost sancționat cu amendă în mărime de 15 unități convenționale, ce reprezintă echivalentul sumei de 750 lei şi cu aplicarea a 15 puncte de penalizare (f.d.7).

2. *În fapt*, prin decizia privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator cu seria şi nr. DCA01 351504 (4043123701906943) din 9 ianuarie 2024, Puiu Radion a fost sancționat contravențional, incriminându-i-se săvârșirea contravenției prevăzute de art. 238 alin. (3) din Codul contravențional, iar în acțiunile acestuia a fost reținut faptul că la data de 9 ianuarie 2024, la ora 20 şi 39 min., în mun. Chișinău, la intersecția str. Sarmizegetusa cu bd. Decebal, conducând mijlocul de transport de model „Dacia Sandero” cu n/î *****, nu a cedat trecerea pietonilor la trecerea de pietoni nedirijată.

3. La data de 22 ianuarie 2024, cu nr. de înregistrare „134”, recurentul Puiu Radion a înaintat un recurs, pe care l-a denumit eronat „*contestație*” împotriva deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator cu seria şi nr. DCA01 351504 (4043123701906943) din 9 ianuarie 2024, prin care a argumentat că nu este de acord cu amenda aplicată, deoarece se deplasa regulamentar pe str. Decebal şi a cedat trecerea pietonilor, după care a continuat deplasarea, însă a fost stopat de agentul constatator, care nu s-a prezentat, dar i-a zis că îl amendează pentru parcarea ilegală. Respectiv, invocă că nu se consideră vinovat şi a precizat că nu există suficiente probe care să-i demonstreze vinovăția, precum şi are 3 copii, locuiește în chirie şi nu își permite să achite, fiind șofer profesional, care respectă regulile de circulație rutieră (f.d.6).

4. Instanța de judecată menționează că recursul şi materialele dosarului contravențional au fost expediate în adresa Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani), fiind repartizate judecătorului Stella Bleșteceaga la 29 ianuarie 2024, la ora 11 şi 51 min. (f.d.1).

În contextul punerii pe rol a recursului, lui Puiu Radion i-a fost acordat un termen de 15 zile pentru lichidarea neajunsurilor în vederea achitării taxei de timbru, inadvertențe care au fost înlăturare de recurent la 12 februarie 2024 (f.d.11-12).

5. *Recurentul Puiu Radion*, în ședința de judecată a pledat pentru admiterea recursului, precizând că polițistul i-a comunicat că trebuie să semneze, dar dacă nu este de acord, poate să conteste și nu a avut altă oportunitate decât să semneze, iar dacă nu semnează, îi ia permisul. A concretizat că el pur și simplu a acordat prioritate pietonilor, or dacă încălca, nu mai scria contestația, reiterând ulterior că a semnat că recunoaște, deoarece era la lucru, unde el livrează produse alimentare și se grăbea.

6. *Agentul constatator din cadrul Direcției de patrulare “Centru” al Inspectoratului Naţional de Securitate Publică a IGP, Andrei Zaharco*, fiind citat legal despre locul, data și ora examinării cauzei contravenționale, prin metodă electronică la adresele de e-mail secretariat.centru.insp@igp.gov.md și *****, indicate în scrisoarea de însoțire a autorității constatatoare (f.d.2, 18), prin care a fost informat despre examinarea cauzei contravenționale, nu s-a prezentat în instanța de judecată, nu a comunicat motivele neprezentării sale şi nici nu a solicitat examinarea cauzei în absența sa, manifestând un vădit dezinteres față de examinarea cauzei, iar în acest context, instanța de judecată precizează că a fost respectată procedura de citare legală, întrucât careva erori tehnice în procesul expedierii nu au fost semnalizate, iar această modalitate a fost acceptată de ambele părți, totodată reprezentantul autorității statului având obligația de a se interesa de cauzele contravenționale pendinte, inclusiv prin accesarea agendei ședințelor de judecată fixate pe portalul oficial al instanței.

7. În subsidiar, instanța mai precizează că în partea ce ține de citarea participanților, este pertinentă şi jurisprudența CtEDO, care în cauza *Ponomariov împotriva Ucrainei* a evidențiat că ține de obligația părților de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoștință, iar mai mult, Curtea reamintește că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunță, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanță şi de a se apăra (cauza *Poitrimol împotriva Franței*, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31), or atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanță, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

La fel, instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, are loc pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs (*Diaz Ochoa împotriva Spaniei*, 22 iunie 2006, § 48, și *S.C. Raissa M.*

*Shipping SRL împotriva României*, 8 ianuarie 2013, § 30) şi respectiv, instanțele trebuie să întreprindă tot posibilul care într-un mod rezonabil să citeze părțile și să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (*Ovuş împotriva Turciei*, 13 octombrie 2009, § 48).

Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul participanților la proces la participarea efectivă la examinarea cauzei, întru respectarea unui proces echitabil, dar agentul constatator a pledat spre a nu se prezenta în instanța de judecată, în pofida cunoașterii şi înștiințării despre modalitatea, locul şi timpul examinării cauzei.

*Analizând recursul şi verificând decizia privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond şi de forma prevăzute de lege pentru valabilitatea sa şi coroborând mențiunile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.*

8. Recursul împotriva deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator cu seria şi nr. DCA01 351504 (4043123701906943) din 9 ianuarie 2024 a fost depus de către petiționar la 22 ianuarie 2023, adică cu respectarea termenului de 15 zile, prevăzut de art. $451^3$ alin. (1) din Codul contravențional.

9. *În drept*, instanța notează că în conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Totodată, potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cît şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanțele atenuante sau agravante.

În baza art. 440 alin.(1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

La fel, potrivit art. $451^1$ alin. (1) şi (3) din Codul contravențional, în cazul depistării unei fapte ce constituie contravenție, agentul constatator nu încheie proces verbal cu privire la contravenție dacă sânt întrunite cumulativ următoarele condiții: a) contravenția poate fi constatată în temeiul constatărilor personale ale agentului constatator şi nu necesită acumulare de probe; b) persoana acceptă constatările agentului constatator, ca fiind suficiente pentru demonstrarea vinovăției, şi recunoaşte săvârşirea contravenției; c) examinarea contravenției şi aplicarea sancțiunii țin de competența agentului constatator; d) contravenția nu este pasibilă de sancțiunea confiscării bunurilor în conformitate cu art.$439^7$, iar în cazul tragerii la răspundere contravențională în condițiile alin.(1), agentul constatator va emite o decizie prin care va aplica o sancțiune egală cu o doime din minimumul sancțiunii sub formă de amendă prevăzută în partea specială a cărții întâi.

Respectiv, conform art. $451^3$ alin. (3) din același cod, deciziile privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator pot fi contestate în baza următoarelor temeiuri: a) nu au fost respectate dispozițiile privind competența materială; b) contravenientul a fost sancționat pentru o faptă care nu este prevăzută de partea specială a cărții întâi; c) s-au aplicat sancțiuni în alte limite decât cele prevăzute de partea specială a cărții întâi;

d) în decizia agentului constatator nu au fost consemnate mențiunile de la art. $451^2$ alin. (1) şi dispozițiile art. 445 se aplică în mod corespunzător.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

Instanța mai constată că potrivit art. 400 alin. (1) din Codul contravențional, în vigoare la momentul comiterii contravenției şi la adoptării deciziei de sancționare, contravențiile prevăzute la art. 238 din același cod se constată și se examinează de către poliție.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (*Zilibergerg împotriva Moldovei*, § 35, 1 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, 4 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petiționarul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator nr. DCA01351504 (4043123701906943) din 9 ianuarie 2024.

*Sub aspectul legalității adoptării deciziei, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității şi dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.*

10. Legea contravențională prevede redactarea deciziei recurate într-o anumită formă *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmită, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. $451^2$ ale Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea deciziei prin prisma art. 445 şi $451^3$ ale Codului contravențional.

11. Instanța de judecată reține că decizia de sancționare a fost întocmită și perfectată în prezența făptuitorului/recurentului, Puiu Radion, fiindu-i astfel aduse la cunoștință drepturile și obligațiile lui prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 şi $451^3$ din Codul contravențional, acesta fiind notificat privind inițierea cauzei contravenționale, cu asigurarea dreptului de a depune explicații, de a înainta obiecții sau de a prezenta alte cereri privind administrarea unor probe suplimentare.

În concordanță cu cele expuse, instanța statuează însă că potrivit art. $451^1$ alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, contravenția poate fi constatată în temeiul constatărilor personale ale agentului constatator şi *nu necesită acumulare de probe* în cazul adoptării prezentei decizii, condiții care au fost acceptate de recurent, iar în acest sens instanța respinge obiecțiile sale cu referire la absența altor probe în susținerea acuzației, pe care le califică ca manopere în scopul exclusiv de a evita răspunderea ulterioară prin impunerea agentului constatator de a renunța la acumularea unor probe, lipsa cărora să o invoce în cadrul recurării deciziei.

Respectiv, instanța explică că procedura nominalizată simplificată de constatare a unei contravenții este dictată anume prin dreptul persoanei de a recurge la această modalitate în

schimbul unei pedepse reduse, care a fost acceptată de Puiu Radion şi tot din acest motiv, legiuitorul a prevăzut temeiuri exacte şi imperative pentru contravenienți de contestare.

12. Concomitent, instanța notează că în speța dată, Puiu Radion a recunoscut săvârșirea contravenției şi a acceptat constatările agentului constatator, pentru ce a semnat olograf în rubrica corespunzătoare nr. 9 din decizie, pentru ce i-a fost aplicată o sancțiune egală cu ½ din cuantumul minim al sancțiunii normei penale incriminate.

În aceste condiții, instanța consideră că a fost respectat și art. $451^2$ din Codul contravențional, prin care făptuitorului/recurentului i-au fost aduse la cunoștință data (*ziua, luna, anul)*, ora şi locul întocmirii deciziei, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorității pe care o reprezintă, numele, prenumele, domiciliul şi/sau reședința, datele din buletinul de identitate al persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, fapta contravențională, locul, timpul și circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor şi consecințelor lor juridice, încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției, aducerea la cunoștința contravenientului a drepturilor şi obligațiilor lor prevăzute la art.384 şi 387 ale prezentului cod, identificate în partea *verso* a actului, pentru care recurentul a confirmat prin semnătura sa olografă în rubrica nr. 12, precum şi a consecințelor examinării contravenției în procedură simplificată fapta incriminată.

La fel, din analiza actului menționat, instanța observă că Puiu Radion nu a fost privat de dreptul la apărare, fiindu-i acordat dreptul şi timpul necesar din momentul citării până la adoptarea deciziei de sancționare de a fi reprezentat suplimentar şi de un avocat ales, iar de către reprezentant, concomitent nu a fost solicitată asigurarea asistenței unui interpret/traducător, mai mult acesta acceptând constatările personale ale agentului constatator şi faptul că recunoaște fapta incriminată.

13. În această ordine de idei, din punct de vedere al legalității deciziei asupra cauzei contravenționale, instanța constată că aceasta a fost încheiată cu respectarea dispozițiilor legale incidente și cuprinde toate mențiunile obligatorii prevăzute de art. $451^2$ din Codul contravențional, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu şi în consecință, instanța constată că forța probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

14. În continuare, instanţa precizează că sancţiunea normei incriminate conform art. 238 alin. (3) din Codul contravenţional, atestă posibilitatea aplicării unei pedepse cu amendă de la 30 la 36 de unităţi convenţionale cu aplicarea a 5 puncte de penalizare, iar la caz, agentul constatator a aplicat sancţiune cu amendă în cuantum de 15 unităţi convenţionale, care corespunde calităţii de o doime din minimul pedepsei sub formă de amendă prevăzută în partea specială a cărţii întâi, după cum este prevăzut în art. $451^1$ alin. (3) din acelaşi cod.

În concluzie, instanţa atestă că actul recurat a fost întocmit de către agentul constatator în prezenţa făptuitorului, iar neconsemnarea în proces a unor date insignifiante sau admiterea unor erori materiale care nu afectează grav substanţa cazului cercetat, în privinţa cărora nu au existat obiecţii, nu poate afecta esenţial fondul cauzei în această situaţie, or recurentului nu i-a fost adusă atingere directă drepturilor sale şi garanţiilor stipulate în art. 384 alin. (2) din Codul contravenţional, inclusiv la apărare sau de a participa la administrarea probelor, să înainteze obiecţii, cereri, demersuri, să ia cunoştinţă de actele încheiate de agentul constatator, să ceară completarea lui cu circumstanţele care, în opinia sa, trebuie să fie consemnate, iar în acest mod, instanţa apreciază alte eventuale neajunsuri admise de către agentul constatator, ca fiind irelevante şi insignifiante în raport cu fondul cauzei şi mai mult personal Puiu Radion a renunțat

la unele garanţii procesuale, prin acceptarea cercetării cazului său în procedură simplificată de constatare a contravenţiei.

15. Pe lângă argumentele enunțate, instanța atestă că reieșind din prevederile art. 400 alin. (1) din Codul contravențional, examinarea contravenției şi aplicarea sancțiunii în cazul dat, ţin de competența agentului constatator din cadrul poliției.

16. La fel, contravenția incriminate nu este pasibilă de sancțiunea confiscării bunurilor în conformitate cu art.439[7] din Codul contravențional.

17. *Sub aspectul temeiniciei deciziei de sancționare şi învinuirii aduse*, instanța a stabilit că din cele invocate de recurent, ultimul nu invocă temeiuri de nulitate a deciziei, însă consideră în aspect substanțial că acesta nu este vinovat în comiterea faptei imputate şi nu au fost acumulate alte probe în acest sens.

În acest context, dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) al Codului contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

La fel, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul *(*cauza *Bosoni împotriva Franței*, hotărârea din 7 septembrie 1999).

18. Astfel, instanța remarcă că Puiu Radion a fost sancționat în temeiul art. 238 alin. (3) din Codul contravențional, potrivit căruia la momentul săvârşirii faptei, constituie contravenție, *neacordarea de prioritate legală pietonilor.*

Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator, ultimul a renunțat la acumularea unor probe, întocmit decizia privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator cu seria şi nr. DCA01 351504 (4043123701906943) din 9 ianuarie 2024, prin care făptuitorul a recunoscut la acel moment comiterea faptei incriminate şi percepțiile agentului constatator în acest sens, în privinţa cărora nu se pot atesta dubii, or doar o persoană cu adevărat vinovată poate recurge la aceste renunţări ale garanţiilor procesuale.

19. Respectiv, instanţa precizează că potrivit pct. 11 lit. f) din Regulamentul circulaţiei rutiere, *conducătorul de vehicul, este obligat*: - la trecerile pentru pietoni *cu circulație nedirijată*, să ***cedeze trecerea pietonilor*** inclusiv care **s*e află la marginea carosabilului și intenționează să se angajeze în traversare***, precum și ***celor care traversează drumul pe partea carosabilului în direcția de mers a vehiculului***; - în cazul în care înaintea trecerii pentru pietoni s-a oprit sau a redus viteza vreun vehicul, conducătorii altor vehicule care se deplasează pe benzile alăturate pot continua deplasarea numai după ce s-au asigurat că pe trecere nu sânt pietoni; - este interzisă intrarea pe trecerea pentru pietoni dacă în direcția de mers circulația este blocată şi prin aceasta conducătorul va fi forțat să oprească, astfel creând obstacole pietonilor care traversează carosabilul, ce denotă imperativitatea obligației lui Puiu Radion ca în timpul când a ajuns la trecerea de pietoni, să manifeste o prudență sporită, pentru a identifica potențialul pieton angajat sau ce urmează să se angajeze în traversarea trecerii nedirijate.

Astfel, agentul constatator a constatat în acțiunile făptuitorului corect fapta de neacordare a priorității pietonului, care ar fi intenționat să se angajeze în deplasarea prin trecerea nedirijată pentru pietoni, circumstanțe argumentate în opinia instanței prin convingerea agentului în acest sens, în contextul depistării unei contravenții flagrante şi observării nemijlocit de acesta

a faptei comise, iar în drept prin prevederile Regulamentului circulației rutiere, exemplificate *supra*, precum și prin lipsa unei explicații neargumentate ale făptuitorului Puiu Radion, care a recunoscut comiterea faptei la acel moment.

În acest mod, recurentul a admis cu bună-știință că se deplasează pe porțiunea de carosabil, unde este amplasată o trecere de pietoni, determinată vizibil inclusiv prin marcajul rutier transversal 1.14.1 din Regulamentul circulației rutiere, nu s-a asigurat în primul rând că are vizibilitate asupra întregii porțiuni de carosabil şi adiacentului acestuia în zona trecerii pentru pietoni şi în doilea rând că poate trece liber cu mijlocul de transport, în lipsa unor obstacole sau altor circumstanțe obiective, chiar dacă în consecință avea obligația legală inclusiv de a opri mijlocul de transport în acest scop.

La fel, sub auspiciul prevederilor pct. 115 alin. (2) din același Regulament, este statuat că la trecerile cu circulația nedirijată, pietonii au prioritate în trecere, în raport cu conducătorii de vehicule, astfel încât toate normele imperative enunțate *supra* au fost încălcate de făptuitor la caz.

20. În aceste condiții, chiar dacă există sau nu alte probe, constatările personale ale agentului constatator şi recunoașterea acestora de către recurent sunt suficiente pentru a stabili vinovăția contravenientului.

Prin urmare, instanța apreciază critic obiecțiile recurentului, exemplificate exclusiv în instanța de judecată, pe care le interpretează ca fiind inițiate doar în scopul eschivării sale de la răspunderea contravențională, fiind motivate de lipsa altor probe, care în contextul recurgerii la procedura simplificată, este o condițiile logică şi legală că agentul constatator nu le mai acumulează, ce denotă în opinia instanței mai mult o încercare manipulatorie din partea făptuitorului în sensul eschivării sale de la răspundere, or inițial Puiu Radion recunoaște vina, semnează în acest sens, după care agentul constatator renunță la acumularea altor probe, iar ulterior, recurentul invocă lipsa unor eventuale probe şi nerecunoașterea vinovăției, fără o argumentare eficientă şi plauzibilă în acest sens, care în accepția instanței, nu se mai încadrează în temeiurile de fapt şi de drept prevăzute de art. $451^3$ alin. (3) din Codul contravențional.

21. Așadar, examinând recursul înaintat de către Puiu Radion împotriva deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator cu seria şi nr. DCA01 351504 (4043123701906943) din 9 ianuarie 2024, instanța de judecată iterează, că argumentele acestuia referitor la lipsa unor probe şi obligarea de a întocmi în acest caz un proces verbal cu privire la contravenție, reprezintă doar un dezacord formal cu constatările agentului constatator şi o modalitate de a se exonera ulterior de la răspunderea contravențională.

22. Prin urmare, instanța de judecată constată că pentru a întocmi decizia privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator cu seria şi nr. DCA01 351504 (4043123701906943) din 9 ianuarie 2024, agentul constatator a stabilit identitatea persoanei fizice în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, a încadrat acțiunile acesteia conform art. 238 alin. (3) din Codul contravențional, și a adoptat soluția asupra cauzei contravenționale cu amendă în mărime de 15 de unități convenționale, care reprezintă echivalentul sumei de 750 lei, reieșind din prevederile art. 34 alin. (1) din Codul contravențional.

Sub acest aspect, instanța de judecată menționează că decizia de sancționare se bucură de prezumția de legalitate, prezumție care, la rândul său, se bazează pe prezumția de autenticitate şi de veridicitate, până în momentul în care această prezumție nu a fost răsturnată categoric.

În acest sens este de remarcat că în jurisprudența CtEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt în principiu, contrare Convenției, iar astfel, Curtea a stabilit anterior că prezumțiile de fapt si de drept se regăsesc în orice sistem de drept şi de principiu, Convenția nu

derogă de la acestea, dar în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un prag anumit.

În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (*Salabiaku împotriva Franței*, hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; *Telfner împotriva Austriei*, par. 16, hotărârea din 20 martie 2001).

23. Deci, fapta prejudiciabilă vizată în speță este imputabilă anume făptuitorului Puiu Radion, fapt pentru care instanța a respins obiecțiile acestuia, fiind combătute prin ansamblul probelor acumulate în procesul contravențional şi care demonstrează indubitabil vinovăția sa, dar şi lipsa altor temeiuri care ar ridica îndoieli cu privire la legalitatea deciziei adoptate, prin prisma art. $451^3$ şi $451^2$ din Codul contravențional, potrivit căruia se atestă temeiurile exhaustive pentru recurarea deciziei, iar contravenientul nu mai este în drept să-şi schimbe poziția de recunoaștere a vinovăției, deoarece agentul constatator încetează *de facto* să mai acumuleze probe.

24. Cu privire la sancțiunea aplicată de către agentul constatator, instanța apreciază că aceasta a fost a fost administrată în limitele impuse de art. $451^1$ alin. (3) a Codului contravențional și în limitele stabilite de art. 238 alin. (3) din același cod.

Respectiv, în conformitate cu prevederile art. $451^4$ alin. (2) din Codul contravențional, instanţa de recurs poate adopta una din următoarele decizii: 1) *să respingă recursul* şi să mențină decizia agentului constatator dacă este: a) tardiv; b) inadmisibil; c) *nefondat*; 2) să admită recursul şi să anuleze decizia agentului constatator şi să adopte una dintre următoarele soluții: a) dispunerea achitării persoanei sau încetării procesului contravențional; b) rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, însă fără a înrăutăți situația contravenientului.

25. În concluzie, în urma examinării recursului instanța apreciază necesar de a dispune respingerea recursului ca nefondat şi să mențină fără modificări decizia agentului constatator.

26. În baza materialelor cauzei contravenționale și având în vedere prevederile articolelor 395 alin. (3), $451^1$-$451^4$, 462, 465 alin. (2) şi 474 din Codul contravențional, instanța de judecată,

**d e c i d e:**

Se respinge recursul depus de către recurentul **Puiu Radion *****,** născut la ***** împotriva deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator cu seria şi nr. DCA01 351504 (4043123701906943) din 9 ianuarie 2024, întocmită în baza art. 238 alin. (3) din Codul contravențional de către agentul constatator din cadrul Direcției de patrulare "Centru" al Inspectoratului Naţional de Securitate Publică a IGP, Andrei Zaharco, ca nefondat.

Se menține fără modificări decizia privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator cu seria şi nr. DCA01 351504 (4043123701906943) din 9 ianuarie 2024, emisă de către agentul constatator din cadrul Direcției de patrulare „Centru" al Inspectoratului Naţional de Securitate Publică a IGP, Andrei Zaharco, pe semnele contravenției prevăzute de art. 238 alin. (3) din Codul contravențional, prin care Puiu Radion a fost sancționat cu amendă în mărime de 15 (cincisprezece) unități convenționale, ce reprezintă echivalentul sumei de 750 (șapte sute cincizeci) de lei şi cu aplicarea a 15 (cincisprezece) puncte de penalizare.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul Stella BLEŞCEAGA